

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 2098 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1077 ff.)

Formanden (Sofus Høgsbro):

Bed de i Betænkningen stillede Vædringsforslag er at mærke, at der ved Vædringsforslag Nr. 11 er glemt at anføre, at efter Ordet „kræves“ i Lovforslagets Paragraf udgaa Ordene „kvalificeret Majoritet“, og dernæst, at der i Vædringsforslag Nr. 15 staar „5te Linie“ i Stedet for „Ditr. b, 1ste Linie.“

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Vædringsforslag sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Blem):

Paa Udvalgets Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Ting med de Vædringsforslag, der i Betænkningen ere stillede af Udvalget og Udvalgets Flertal. Jeg skal ganske kort tillade mig at udtale mig med nogle Ord om disse forskellige Vædringer. Vædringsforslag Nr. 1 er en ren Redaktionsændring, idet der i Lovforslaget enkelte Steder staar „Statuter“ og andre Steder „Bedtægter“, og Udvalget har saa ment, det var heldigst at holde sig til det samme Ord, Ordet „Bedtægter“. I Vædringsforslag Nr. 2 foreslaar man, at Indskuddet 2 Kr. pr. ansat Kreatur, som Medlemmerne have at betale, naar de træde ind i en Forening, nedsættes til 1 Kr., idet man ikke tror, at der behøver at være saa stor en Reservefond, og man i det hele taget ønsker at lette Medlemmerne Afgang til disse Foreninger, saaledes at det ikke skal blive dem for dyrt. — Vædringsforslag Nr. 3 gaar ud paa at foretage en Forandring i Loven med Hensyn til Maaden, hvorpaa disse Laan ydes til Medlemmerne, idet Lovforslagets Bestemmelse gaar ud paa, at naar et Medlem er optaget i Foreningen og forlanger et Laan paa indtil 50 Kr. pr. ansat Kreatur, skal han have det, idet man gaar ud fra, at der ikke optages andre som Medlemmer af Foreningen end Folk, der ere solide for et saadant Beløb. Dog er der i det Forslag til Bedtægter, der følger Lovforslaget, anført, at Bestyrelsen fuldstændig kan nægte et Medlem Laan, for saa vidt det viser sig, at han ikke er solid; hans Medlemsret bliver da hvilende, og han kan bringe Spørgsmaalet frem paa Generalforsamlingen, og for saa vidt han faar Medhold af Generalforsamlingen, skal Laanet ydes ham. Udvalgets Flertal tror i alt Fald ikke, dette er heldigt, men mener, det

maa være bedre, at Bestyrelsen stønner over, hvor stort et Laan der tør ydes vedkommende Medlem af Foreningen, hver Gang en saadan Laanebegæring foreligger. Det er jo ganske i Sighed med, hvad alle Pengeinstitutter for Tiden gøre, og man er bange for, at der bliver for mange udelukkede, hvis Lovforslagets oprindelige Bestemmelse bliver opretholdt, og det gælder jo om at faa saa mange som muligt med, særlig dem, der trænge til saadanne Laan. Derfor have vi ogsaa i Betænkningen anført, at man mener, at vedkommende Forening kunne i deres Statutter optage Bestemmelser, hvorefter de forlange Forfkrivning fra Medlemmer, som de ikke anse for fuldt ud solide, Forfkrivninger f. Eks. paa Penge for Levering af Mælk paa Mejerier eller Svin til Svineflagterier eller Salg af Korn i Høsten, saaledes, at man sikrer sig, at Laanene blive tilbagebetalte, da Folk ellers vistnok ville være bange for at gaa ind i en saadan Forening af Frygt for det solidariske Ansvar. Dernæst er der i samme Vædringsforslag Nr. 3 stillet Forslag om, at Maksimumsgrænsen af Laanebeløbet 5,000 Kr. nedsættes til 3,000 Kr., dels, fordi Risikoen ved Maksimumsgrænsen 5,000 Kr. er noget større end ved 3,000 Kr., dels og navnlig fordi Lovforslaget gaar ud fra, at man af Staten kan faa til Laans 30 Kr. pr. ansat Kreatur, som Maksimum, men naar Foreningen saa skal være forpligtet til at udlåne indtil 50 Kr. pr. ansat Kreatur til Medlemmerne, saa kan derved Foreningen komme til at være ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser over for Medlemmerne; navnlig af den Grund er det, man har foreslaaet, at Maksimumslaanet nedsættes fra 5,000 til 3,000 Kr. — Ved det næste Vædringsforslag Nr. 5 foreslaar man, at Maksimumsgrænsen 4 $\frac{3}{4}$ pCt. nedsættes til 4 $\frac{1}{2}$ pCt. — Ved Vædringsforslag Nr. 6 foreslaas det, at der kan ydes Dagpenge til Bestyrelsesmedlemmerne, dog ikke over 2 Kr. til hvert Medlem. Det er egentlig forbudt i Loven, men i Bedtægtsforslagets § 19 er der indsat en Bestemmelse, som gaar ud paa, at naar Medlemmerne ere paa Rejse ud over 1 Mil frem og 1 Mil tilbage, kunne de erholde en Rejsegodtgørelse af 2 Kr. pr. Mil, dog kun beregnet ud over halve Mil, idet mindre Dele end en halv Mil ikke regnes. Udvalget synes bedre om, at der optages i Loven en Bestemmelse om, at der kan ydes Dagpenge, dog ikke over 2 Kr. pr. Medlem, og at der ikke kan ydes Befordringsgodtgørelse. — Vædringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa, at Reservefondens Minimum nedsættes fra 1 Kr. pr. ansat Kreatur til 50 Ore; det er